

DE AVONDBODE,

Abonnement

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 200.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

Prijzen

te Amsterdam voor 3 maanden 17.
en Buitendien franco 8.
ADVERTENTIES
ZEVEN REGELS of minder 1.75.
Elken regel meer 25.
ZEGEL voor elke Advertentie en herhalings.. 35.

voor *Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.*

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 6 April. In het *Journal de la Haye* van gisteren leest men, onder de rubriek 's Gravenhage, het volgende:

Wij gelooven de belangstelling van alle weldadigen, de aandacht van alle ware menschenvrienden te moeten vestigen op eenige ongelukkige *vreemde officieren*, die zich in deze residentie bevinden. Deze officieren, slagtoffers der staatkundige onlusten, die hun vaderland teisteren, en van de meest vereerde getuigschriften voorzien, zijn in alle opzichten waardig aan het beroep, hetwelk wij ons in hun belang veroorloven, en hetwelk ongetwijfeld door onze medeburgers zal worden verhoord.

De vijf kunnen aan het bureau van het *Journal de la Haye* gezonden worden, van waar zij, onverwijld, aan derzelver bestemming zullen worden afgegeven.

De generaal-majoor, directeur van 's Rijks stoeterij te Porculo, heeft ter kennis gebracht van alle belanghebbenden, binnen dit Rijk woonachtig, en die eigenaars zijn van merrie paarden, zoowel gebruikt wordende voor de landbouw, dat van genoemde stoeterij, welke bij Zr. Ms. besluit van 2 Juni 1826 n°. 115 is opgericht, dit jaar wederom door het Rijk zijn verspreid eenige zeer vermaarde, echt Engelse volbloed hengsten, die reeds in Engeland bij onderscheidene wedlopen zeer belangrijke prijzen hebben behaald, en hier te lande uitsluitend bestemd zijn tot verbetering en veredeling van het paardenras. Een ieder, die er belang in stelt, om zijne merrie door deze edele hengsten te doen beleggen, kan daarvan, ingevolge art. 242 van het reglement, om niet gebruik maken. Derselven zijn op verschillende plaatsen gedurende den dertigsten van dit jaar gestationeerd.

— Uit Arnhem meldt men, ten aanzien der drie Kuilenburgsche misdaden van Veen, van Haap en Laken, dat het verzoek om gratie der twee eerstgenoemden door Z. M. is van de hand gewezen; doch het vonnis van Arnhem in geseling met brandmerk en gevangenisstraf is veranderd.

— Men schrijft uit Nieuwen, dat op nieuw, door eenen grondval, het havenhoofd aldaar aanmerkelijk is beschadigd geworden.

UTRECHT 4 April. Nopens de plegtigheid van de openstelling der schipbrug over de rivier de Lek, bij Vreeswijk, op den 1 dezer, deelt men ons het volgende mede:

« Het was heden voor Vianens en Vreeswijks ingezetenen een dag van vreugde en dankbaarheid, daar de schipbrug, welke beide oevers van de Lek vereenigt, werd ingewijd. Reeds in den vroegen morgen wapperde eenenige vlaggen van beide zijden der schipbrug, en in weerwil van het ongunstige weder, waren er zeer velen van de omliggende plaatsen, die het grootste belang in deze verbetering stelden, hier te zamen geveerd, om de inwijding bij te wonen; terwijl leden van het gewestelijk bestuur van verscheiden gemeenten door den heer agent van het domein van Doorn waren uitgeroepen. Ten 11½ ure begaf men zich naar dit belangrijke werkstuk, alwaar de heer van Doorn in alleins welsprekende bewoordingen, in naam van het domein, deze schipbrug voor het algemeen openstelde, en dezelve in de bescherming van provincie en stad aanbeval. Nadat de heer gouverneur *ad interim*, baron van Heeckeren, hierop geantwoord had, wandelde men deze 500 vaten lang zijnde brug over, waarop de burgemeester van Vianen in gepaste termen het belang deed zien van deze verbeterde wijze van communicatie, en den Vorst van Nederland, het domein, de architecten en aannemers, een plegtige hulde toebrengt. De heer Meunier las vervolgens nog eenige ter dezer gelegenheid bestemde dichtregelen voor, waarna men, ten huize van den gewezen veerman, eenige verkwikking gebruikte, door de gulheid van den heer van Doorn in ruime mate beschikt. Was deze dag op een plegtige wijze begonnen, de vaderlandse toesten, en die, welke op de verschillende besturen en corporatiën werden ingesteld, deden zien, hoe veel belang allen in deze ten uitvoer gebrachte onderneming stelden: in één woord, deze plegtige en feestrijke dag kenmerkte zich weder ten volsten door een echt liberaal en nationalen geest, en zal allen steeds een aangename herinnering achter laten.

— Den 3 dezer is alhier uit Brussel aangekomen, als derde commissaris van de Belgische zijde, de heer de Caillie, welke met de overige leden van de commissie tot liquidatie der Belgische schuld dagelijks de zittingen bijwoont.

— De heer J. N. Stellingwerff Slagt werd den 2 dezer aan onze hooge-

school tot doctor in de beide regten bevoord, na het verdedigen zijner dissertatie: *de Carcere Civili*.

Part. Corresp. NIJMEGEN 5 April. Gisteren nacht ontdekte men van hier een hevigen brand in de dusgenoemde Ooijvelden nabij Erlekom. Heden verneemt men, dat de brand Zaterdag avond voor elf ure ontstaan is, en wel ten huize van den landbouwer Driesen. Gelukkig werden de bewoners gewekt, anders had men grooter ongeluk betreuen. Twee huizen zijn geheel afgebrand, en eenige varkens omgekomen. De oorzaak van den brand is nog niet bekend.

BREDA 4 April. Gisteren is in het naburig Ginneken, met militaire eerbewijzen, plegtig ter aarde besteld het stoffelijk overschot van een der kweekelingen aan de Koninklijke Militaire Academie, de Wel-Ed. Geh. heer Jhr. J. van Geen, kleinzoon van Z. Exc. den luitenant-generaal baron van Geen, in den jeugdigen leeftijd van negentien jaren, aan de gevolgen van tering overleden. De lijkkoets, door treurmuziek voorafgegaan, werd door de betrekkingen des overledenen, waaronder Z. Exc. de generaal van Geen, gevolgd, alsmede door de generaals Klerck en Verthooren, de beide heeren commandanten der Akademie, de heeren officieren bij dezelve behorende, en die van het garnizoen, en verder door de gezamenlijke kweekelingen onzer krijgsschool. Aan het kerkhof gekomen, werd het lijk door eenige krijgsmakkers des overledenen naar de laatste rustplaats gedragen, en daarop, nadat de eereschoten gelost waren, door den Wel-Er. heer predikant van Gogh, een allertreffende en voor de treurige omstandigheid bij uitnemendheid gepaste toespraak gehouden, die op de gemoederen van alle aanwezenden eenen diepen indruk maakte.

OLDENZAAL 30 Maart. Bij Nieuwenhuis heeft een landman bij het zandgraven een zeer merkwaardig stuk gevonden: namelijk een soort van gouden kelk zonder voet, die omgekeerd als deksel op een Germaansche lijk van gebrande leem rustte, zoo als men reeds vroeger in groot getal in hetzelfde oord gevonden heeft. Deze kelk of deksel is zeer ruw bewerkt, dus waarschijnlijk ook van zeer hoogen ouderdom. Er zijn echter in deze urne geene verbrande menschenbeenderen gevonden, hetgeen met alle tot hiertoe opgegravenen het geval was.

GRONINGEN 2 April. De Hoogeschool, hier ter stede gevestigd, betreunt op nieuw het verlies van eenen haren hoogleraren. De heer Johann Hermann Gerhard Wolters, hoogleraar bij de faculteit der bespiegelende wijsbegeerte en fraaie letteren alhier, en belast met het onderwijs in de Oosterse taalkunde, overleed den 30 der vorige maand, aan de gevolgen van een korte ongesteldheid. De overledene is geboren te Kleeft in het jaar 1777, alwaar zijn vader lid van de Rekenkamer was. Na den dood zijns vaders, wien hij in zijnen kindschen leeftijd verloor, verliet zijne moeder Kleeft, en vertrok met haren zoon naar Amsterdam en vervolgens naar Rotterdam, om hem aldaar op de Latijnsche scholen een wetenschappelijke opvoeding te kunnen geven. Zich daarna op de Harderwijksche Hoogeschool eenigen tijd met uitstekende vlijt in de oude letterkunde oefend hebbende, werd hij, slechts 20 jaren oud zijnde, Rector aan de Latijnsche school te Dordrecht; vervolgens werd hij beroepen naar Groningen als Praeceptor, daarna naar Harderwijk als Conrector, en eindelijk wederom naar Groningen, als Conrector aan de Latijnsche scholen; weldra werd hij bevoord tot Rector dier scholen, welke betrekking hij waarnaam, tot dat hem in 1813 het professoraat werd opgedragen bij de bovengenoemde faculteit. Hij was een man van veel belezenheid over allerlei onderwerpen van wetenschap; daarbij begaafd met een sterk geheugen en met scherpsinnigheid en juistheid van oordeel. Zijne kundigheden in het Grieksch en Latijn werden door niemand in twijfel getrokken, gelijk men dan ook maar zeer zelden in het Latijn spreken bij de Examina in de Faculteit van hem eenen feil, of tegen de Latijnsche Syntaxis, of tegen de Latijnsche Prosodie hooren zoude. In zijn soms zeer leerrijken omgang toonde hij opgeruimdheid, gulheid en wat men jovialiteit en *bonhomie* noemt, schoon hij evenwel, vooral ook in vroeger dagen, toen wederwaardigheden hem een tijd lang wrevelig en achterdochtig gemaakt hadden, scherp kon zijn tegen hen, aan wier welwillendheid hij twijfelde, of die hem soms op een onkiesche en vitzieke wijze bejegenden. Hij was dan zeer vlug en gevat in zijn antwoorden en bezat niet zelden in hooge mate datgene, wat de Franschen heeten: *avoir la repartie prompte et piquante*, weshalve dan ook zij, die aan zijn persoon of zijne gedragingen iets te gispn meenden te hebben, of die ten

zijnen koste hunne geestigheden poogden uit te kramen, zulks liever achter zijn rug dan hem in het aangezicht deden. Verscheidene zijner luimige en bijtende replieken zullen nog lang bij het Groningsch publiek in geheugen blijven. — Voor wijlen zijne oude moeder is hij steeds een brave zoon geweest, voor zijne nog maar sinds korte jaren met hem gehuwde gade een hartelijk, regtschapen echtgenoot. En zoo zou men, ware het hiervoor de plaats, meer andere soontgelijke prijsselke haadstukken in zijn handel en wandel kunnen opnoemen.

Bij menig student uit alle faculteiten was hij bekend, want dikwerf op publieke vereenigingen zich met hen in gezelschap bevindende, won of migde hij (om met Heeft te spreken) door gulheid en vriendelijkheid van toespraak veler gunst buiten kosten der achtbaarheid. Tot dit laatste kwam geheel zijn voorkomen hem ook zeer te stade. Zijne groote, torsch gespierde leest toch, zijn dellig grijs hoofd, de antieke snede of omtrek van zijn aangezicht en de oorspronkelijk zijner sterk getrekkende gelaatsstreken, die wel eens meer of min die van Rousseau herinnerden, beezenden, inzonderheid toen hij nog wat jonger en krachtiger was, ontzag in, gelijk dan ook dit zijn uiterlijk telkens de opmerkzaamheid van vreemdelingen, die hem voor het eerst in het publiek ontmoetten, tot zich trok. Aan menig schilder zou misschien zijn hoofd tot model voor dat van den een of anderen wijzeer uit de oudheid hebben kunnen dienen.

De oude letterkunde verliet in hem eenen uitstekenden kenner, de fraaie kunsten en wetenschappen eenen warmen voorstander en ijverigen beverderaar, en de maatschappij een weldadig en nuttig lid, wiens nagedachtenis bij zijne vrienden en leerlingen, als de aangename herinneringen aan eenen regtschapen vriend en waardigen leermeester, zal blijven voortduren. — Zijne verarmde natuurgenooten betreuen in hem eenen weldoener, wiens hart nimmer gesloten was voor hunne rampen en ellende, en wiens milde hand steeds bereid was, dezelve te lenigen.

(Groninger en Provinciale Groninger Courant.)

BELGIË.

BRUSSEL 5 April. De heer de Caillie, Belgisch commissaris, is uit deze hoofdstad naar Utrecht vertrokken. Zijn vertrek was door de werkzaamheden van het sequester vertraagd.

— De deliberation over het voorstel van den heer Zonde, die morgen zullen aanvangen, eenen algemeene belangstelling in; men verwacht, dat de discussien zeer levendig zullen zijn. De heer van der Smitten is, van zijnen kant, voornemens een brochure in het licht te geven, waarin hij, naar men zegt, zijn gekrenkt gevoel eenen vrijen loop laat en zijne vijanden niet spaart.

— De *Procureur*, zegt de dagbladen van Gibraltar, van het einde van Februarij tot den 17 Maart, te hebben ontvangen, en daarin niets te vinden, netwerk van oneenigheden tusschen Marocco en Frankrijk den schijn heeft. Dat men te Gibraltar gemeenlijk vreeze had, blijkt integendeel daarent, dat, volgens n°. 688 van den *Gibraltar Chronicle* van 17 Maart, de Franse brik *Alvide*, kapitein Gimie, in lading lag naar Mogador, en, toen binnen weinige dagen naar die haven zoude afzeilen.

— Tegen den 25 dezer verwacht men alhier een Italiaansch opera-gezelschap, onder anderen, bestaande uit mlle. Matthey, *prima donna* van het *Théâtre Italien* te Parijs; mad. Bocca, eerste *chanteuse*; M. Benedicte Gallioni, eerste *tenor bouffe*; M. Gastano, eerste *basse absolue* van het *théâtre de la scala* te Milaan; M. Pietro Nigri, eerste *basse bouffe*; M. Santi, eerste *basse* en M. Erasmo Bocca, tweede *basse*.

Onder de aangekondigde opera's onderscheidt men: *Gemma, l'Elisir d'Amore, Clara de Rosambert, Lucie de Lammermoor, Norma, Roberto d'Evreux, Il Pirata* en *I. Puritani*.

FRANKRIJK.

PARIS 4 April. De kolonel de Larue is gisteren van hier naar Africa vertrokken, belast met depeches van het gouvernement; hij is den hertog van Orleans voorgegaan, die mede gisteren, vergezeld van den hertog D'Aumale, vertrokken is. De prins van Joinville is zijne broeders niet naar Teulon gevolgd, maar te Parijs gebleven, en zal zijn commandement niet weder gaan hervatten, dan na het huwelijk van den hertog van Nemours,

MINGELWERK.

DE OUDE VRIER.

Het komt u zonderling voor, sprak de acht en veertigjarige baron D. tot zijne vrienden, dat ik ongehuwd ben gebleven, vooral daar de geleendheid tot het huwelijk, gelijk u allen bekend is, mij met heeft ontbroken. Verneemt echter, dat ik maar eenmaal recht verliefd ben geweest, en dit wel zonder het voorwerp mijner kens gezien te hebben. Hoort, hoe ik tot met mijne wenschen den spijt heeft gedreven.

Het is nu dertien jaren geleden; ik was derhalve vijf en dertig jaren oud en betuigde den levendigsten afkeer van het huwelijk, zoodat mijne vrienden, gelijk het in dergelijke gevallen meestal gebeurt, onderling gezworen hadden, mij tegen wil en dank uit te huwen, en mij alle vrouwen, die maar eenigzins voor mij geschikt waren, aanprezen. Maar, wel verre dat humane bemoeijngen mij van besluit deden veranderen, versterkten zij mij in mijn voornemen om nooit in den echt te treden; en ik geloof, dat ik zelfs geweigerd zou hebben mijn geluk aan hen verschuldigd te zijn; nu, omdat ik mij naar hunnen raad niet wilde gedragen.

Ik bevond mij op het buitenvoorhof van den heer WAREL, zes uren van de hoofdstad gelegen. Onze bureu waren nog niet aangekomen, en in afwachting hiervan bragten wij den morgen met paardrijden door. Ens, toen de heer WAREL door een lichte ongesteldheid verhinderd werd mij te vergezellen, kwam ik later te huis dan gewoonlijk, en door twee vrienden ondersteund.

« Wel, mijn vriend, » riep WAREL, « wat is u overgekomen? »

« Een val van het paard en een avontuur, het eerste kapittel van een

De toon, waarop deze woorden uitgesproken werden, en de glimlach, die onderdaad ook slechts eenen onbekenden knuizing was.

« Verheug u niet mij, » vervolgde ik, « eindelijk hebben wij haren! »

« Hoe weet gij dit? »

« Luister. Ik was op het punt om de *avenue* van uw kasteel in te slaan, toen ik een met twee paarden bespannen kales ontmoette; ik wierp eenen nieuwsgierigen blik daarin, en meende een slinger en vrouwenhoofd gewaar te worden, maar kon tot mijne teleurstelling haar gelaat niet zien. Op het zelfde oogenblik deed mijn paard een vervaarlijken sprong op zijde, en wierp mij op den grond.

« Ik lag nu uitgestrekt op den weg, en mijn linkerbeen was dermate in den stijgbengel verward, dat het paard mij bij de minste beweging kon doodgeslagen hebben, maar gelukkig bleef het stil staan.

« In dien benarden toestand hoor ik eenen gil, en zie de kales stilhouden. Eene jonge vrouw springt er uit en vliegt naar mij toe, zonder zich om haren hoed, door den wind weggerukt, te bekommeren. Buiten zich zelve grijpt zij met de ene hand de teugels van mijn paard, en laat mij aldus, van alle gevaar bevrijd, aan de zorgen harer inmiddels afgestegen bedienden over.

« Dit alles was in minder tijds geschied, dan ik kan verhalen, zonder dat de jonge dame mij een woord had toegesproken, en zonder dat ik hare wezenstrekken had kunnen onderscheiden.

« Zijt gij gewond, » vroeg zij eindelijk, toen ik weder overeind stond.

« De innemendste stem, die ik immer gehoord had, deed mij de vraag vergeten, en, op den arm van den koetsier leunende, keerde ik mij om, ten einde mijne redster te zien; maar hetzij door ontroering, of door den geleden schok, gevoelde ik, dat mijne krachten mij ontzonken, en ik viel flauw, alvorens haar te kunnen aanzien. Ik ken haar dus even weinig, alsof ik haar nooit ontmoet had, ofschoon zij mij eenige oogenblikken in hare armen heeft ondersteund. Toen ik weder bij kwam, was ik reeds voor uwe deur.

« En de dame? »

« Terwijl hare bedienden mij in haar rijtuig te huis bragten, zal zij denkelijk te voet naar haar kasteel zijn gegaan. »

« Zij woont dus in de nabijheid? »

« Ik zeide u immers, dat wij haren hadden! Hare bedienden hebben mij gezegd, dat zij mevr. DE L... wordt geneeten, weduwe is, en sedert drie dagen het kasteel..., een uur van hier gelegen, bewoont. »

« En dit is alles? »

« Volstrekt alles. »

« Gij weet dus niet, of zij schoon is, en van welken leeftijd? »

« Ik ben er zeker van, zij is jong; maar het is mij onmogelijk te bepalen, of zij groot of klein, blond of bruin is. Zij droeg een groene japon, een stroogen hoed, en een witten slinger; dit is alles wat ik gezien heb. »

« Het avontuur is belangwekkend. »

« Het schijnt wel het begin te zijn van een roman, maar omgekeerd, want gewoonlijk is het de held, die de heldin behoudt, en nu... »

Ik merkte, dat ik voor eenen aspirant-ouden vrijer, zoo als ik mij aan de wereld vertoonen wilde, te veel liet zien, hoe zeer het geval met de jonge weduwe mij bezig hield, en beantwoordde de vragen van WAREL op den toon der onverschilligheid. Maar mijne pogingen zelve om mijn gemoed te verbergen, ontdekten hem mijne inwendige ontroering, en gaven hem het denkbeeld der list, waarvan hij zich bediende om mijne belangstelling op te wekken, en mij dit avontuur ten einde te doen brengen.

« Mijn vriend, » zeide hij zeer ernstig, « het is jammer, dat dit niet aan een ander is gebeurd. »

« En waarom? »

« Omdat gij er geen gebruik van wilt maken, terwijl een ander veel voordeel hieruit zou trekken. Zoo het hart dzer dame vrij is, kan men geene gunstiger omstandigheid bedenken, om haar met vrucht het hof te maken. »

« Omdat ik in haar bijzijn van het paard ben gevallen? »

« Neen, omdat zij u bijgestaan en gerd heeft. In het geval, waarin gij u bevondt, volgt een vrouw of de inspraak van haren geest, die altijd schalksch is, of van haar hart, dat altijd goed en medelijdend is. Zoo het eerste plaats heeft, schatert zij van lagchen, en dan kunt gij haar niet meer onder de oogen komen; maar luistert zij naar de stem van haar hart, zoo als mevr. DE L... gedaan heeft, dan oefent gij over haar den invloed uit van iemand, dien zij reeds uit een geheel bijzonder oogpunt beschouwt. Dit is ongetwijfeld een voordeel, althans niet de verheven hoedachtigheden, die uwe redster bezit; want slechts een vrouw van een bijzonder edel karakter kan zulk een daad op die wijs verrigten. »

« Ik zal haar wel zien en beoordeelen. »

« Dit zult gij niet; ik moet het u ten hoogsten afraden, want na zulk een avontuur kunt gij niet onverschillig met haar omgaan, zoo zij naar

waarvan de voltrekking op den 23 dezer is bepaald, en na de doopplegtigheid van den graaf van Parijs, die, naar men zegt, op 's Konings naamdag zal plaats hebben.

Volgens de gewone correspondentie, zou het daarvoor te houden zijn, dat de dépêches van den kolonel de Larue betrekking hebben tot de handelwijze van den maarschalk Valke, ten aanzien van de uitvoering der bevelen, die hem uit Parijs gegeven worden, en eene laatste aanschrijving behelzen, om zich overeenkomstig die bevelen te gedragen. Tevens moet op dit legerhoofd den last zijn verstrekt, om een gedeelte zijner troepen hunne stelling langs de grenzen van Marocco te doen bewaren, ten einde de bewegingen, die van den zee kant zullen plaats hebben, te ondersteunen.

Sedert acht dagen heerscht aan de Ministerien van Marine en Oorlog eene ongemeene bedrijvigheid, zoodat de beambten zelfs een gedeelte van den nacht doorwerken. Algemeen beschouwt men dit met de groote expeditie naar Africa in verband te staan.

Z. K. H. de hertog van Nemours is heden van hier naar België vertrokken.

Bij het Ministerie van buitenlandsche zaken zijn heden dépêches uit Tanger, onder dagteekening van den 15 Maart, ontvangen, in welke van eene oorlogsverklaring van den Keizer van Marocco aan Frankrijk nog niets wordt gezegd.

De Kamer der Afgevaardigden heeft zich bezig gehouden, met het voorstel van den heer Larabit, betrekkelijk de achterstallen van het legioen van eer. Hetzelfde is door de Kamer in overweging genomen. De president van den raad heeft de verzending naar eene daartoe te benoemen commissie voorgesteld, en de heer Larabit daarin bewilligd.

In de zamenkomst der heeren Thiers en Gouin met de leden der commissie tot onderzoek van het ontwerp van wet op de suikers, hebben deze ministers het voornemen geopenbaard, om het recht op de koloniale suiker te verhoogen tot fr. 49.50 en den impost op de binnenlandsche suiker te stellen op fr. 29.50. Langs dien weg zou het recht worden vermeerderd, zonder verandering in den stand der zaak; vermits er altijd, in het belang der binnenlandsche suikerfabrieken, een verschil van fr. 20 zoude bestaan. De commissie heeft met dit voorstel geen genoegen genomen, en te keunen gegeven, dat zij zich houden zoude aan de voorwaarden der wet van 1837. De rapporteur zal heden beoemd worden, en men verwacht het verslag tegen het einde der maand.

In het dagblad *le Phare des Pyrénées*, dd. 1 April, leest men, dat, volgens verschillende tijdingen van de grenzen zoowel als uit Spanje, de Carlistische vlugtelingen, die zich naar Frankrijk hebben begeven, pogingen in het werk stellen om eenen opstand in de Baskische provincien te bewerken. De Franse regering heeft echter krachtadige maatregelen genomen om te beletten, dat de zoodanige dier Carlisten, welke bekend stonden als voornemens zijnde om zich aan het hoofd dier beweging te stellen, naar Spanje terug te keeren. De prefect van Bayonne heeft reeds een aantal hunner doen arresteren; onder anderen, de beide voormalige chefs van het Carlistische leger Elío en Alzola, omtrent welke het gouvernement reeds bevel heeft gegeven hen, onder goed geleide, naar Parijs te voeren, alwaar zij onder bijzonder toezicht zullen worden gesteld.

Men verzekert, dat het gouvernement belangrijke en zeer gunstige tijdingen uit Montevideo heeft ontvangen. Het leger van Rosas moet eene volkomen nederlaag hebben geleden.

ENGELAND.

Part. Corresp. Londen 3 April. De groote audientie ten hove, welke tegen Woensdag den 1 April aangekondigd was, is Dingsdag avond oververvalscht en nog laat afgezegd, zoodat er reden voor gegeven is; het gevolg daarvan geweest is, dat er vele heeren Woensdag voor niet aan het paleis gekomen zijn. Men zeide algemeen, dat H. M. zich Dingsdag avond ongesteld gevoelde, welke ongesteldheid echter van geene gevolgen schijnt geweest te zijn, naardien H. M. gisteren, Donderdag, eene deputatie van de synode van de kerk van Schotland, gekomen om H. M. en Prins Albert met het gesloten huwelijk geluk te wenschen, in bijzonder gehoor ontvangen heeft, en vervolgens gisteren avond het groote bal, ter barer eer door den markies de marquis van Lansdowne gegeven, met Prins Albert bijgewoond heeft. Dit bal is zeer luisterrijk geweest; het hotel was van buiten met het zoogenoemde Burke-licht geillumineerd. Onder de 500 genoodigden van aanzien, waren ook de gezanten van Frankrijk, Zweden, Holland, America, Beieren, Savon, Denemarken, Oostenrijk en Hanover, tegenwoordig. Toen H. M. ten half elf ure binnen trad; omhelsde zij de marquis van Lansdowne, en kuste haar zeer hartelijk; ten half een ure gebruikte H. M. het souper, en nam daarna ook nog deel aan den dans. De *Morning Post* verhaalt, dat de ongesteldheid van Dingsdag avond het gevolg is geweest van een verschil met lord Melbourne, over het onthouden van het Parlement, waar H. M. zeer tegen is, doch waarop deze eerste minister sterk aandringt.

Volgens de *London Gazette* van Dingsdag, heeft het H. M. behaagd, lady Cecilia Underwood, (de gemalin van den hertog van Sussex,) tot hertogin van Inverness te verheffen. De nieuwe hertogin heeft gisteren bij H. M. een bijzonder gehoor gehad.

De beraadslagingen, betreffende de afschaffing der korenwetten, zijn sedert twee dagen in het Lagerhuis begonnen, op het voorstel van den heer Villiers, die Woensdag avond, in eene redevoering, welke vier uren geduurd heeft, getracht heeft aan te toonen, dat de bestaande wetten van op- en neergaande inkomende rechten op het koren schadelijk zijn voor alle rangen en standen in de Maatschappij, zelfs voor de landeigenaars. Na hem hebben nog gesproken de heeren d'Israeli, Grote, lord Darlington en eindelijk de heer Labouchere, de eenige aanwezige minister, na wiens redevoering, strekkende tot aanbeveling van wijziging en eene aanmerkelijke vermindering van het tarief, de vergadering ten één ure verdaagd is. Gisteren avond hebben op hetzelfde onderwerp voor- en tegen gesproken de heeren Wed. de House, Rich Hamilton, Knight, Duncumb, Frane, Clay en Shaw, waarna de vergadering ten 12 ure gescheiden, en de verdere behandeling tot heden avond uitgesteld is. Voor zoo veel wij kunnen nagaan, heeft tot hier-

eenigzins schoon en bevalig is, en daar hij herhaalde malen zoo plegtig verklaard heeft nooit te willen huwen, ziet hij wel, dat de gevolgen van zulk eenen stap zeer noodlottig kunnen zijn.

«Wilt gij, dat ik u alle moeilijkheden uit den weg ruime en u bewaar voor eenen stap, die tegen uwe beginselen zijn zou, dan zal ik in uwe plaats mw. de L... gaan bezoeken.»

«Het is waarlijk al te vriendelijk.»

Ons gesprek werd door de aankomst van den doctor afgebroken, die mij voorschreef acht dagen het bed en veertien dagen mijne kamer te houden.

«Gij kunt toch zoo lang niet uitstellen om deze dame te bedanken, en ziet wel, dat ik uw afgezigte wezen moet,» zeide WAREL, zich verwijderende en in zijn vuist lagchende om het knorrig gezigt, waarmede ik des docters voorschrift had aangehoord.

Den geheelen nacht had ik mijn avontuur met mw. de L... voor oogen, en hetzij wakend of in den droom, bleef ik mij overtuigd, dat, zoo mijne gevoelens mij niet misleiden, aan haar de eer was te beurt gevallen, om over mijnen afkeer van het huwelijk te zegerieren.

WAREL trad des morgens binnen en sprak over overschillige onderwerpen. Tegen den middag eindelijk liet hij zijn paard zadelen, en zeide mij alleen, dat hij eenen rid wilde doen. Ik zag uit mijn venster met een' angstigen en jaloeischen blik hem na.

«Nu ben ik bij mw. de L... geweest,» zeide hij, na verloop van een uur weder binnentredende.

Ik hebbe van gramechap en ongerustheid, en had moeite om mij te bedwingen.

«Ja, ik heb haar gezien,» vervolgde WAREL, «en haar uwe dankbetuigingen gebracht, die zij met de grootste heilichheid heeft aangenomen.» Daarop zette hij zich neder, en wachtte met schalkschheid mijne verdere vragen af. Ik bleef wel een kwartier zonder den mond te openen, geslingerd tusschen belangstelling en de vrees van die te laten blijken. Ten laatste vroeg ik, op een' oververschilligen toon, of hij mw. de L... had gevonden, gelijk ik haar beschreven had.

«Wat moest gij toch?» riep hij uit, hartelijk om mijne verlegenheid

toe niemand der sprekers, voor of tegen, enig nieuw argument voortgebragt, hetwelk niet reeds verleden jaar, en toen met meer aandrang aangevoerd is. Over het geheel zijn de beraadslagingen tot hertoes flauw en lusteloos. Het grootste gedeelte van de beide aronden waren er niet meer dan 30 of 40 leden in de vergadering tegenwoordig. Die voor de afschaffing zijn, gevoelen, dat zij ook ditmaal niet zullen veroveren, wat zij verlangen, en die er tegen zijn, achten het om dezelfde reden, de moeite niet waardig, naar alle de uitgebreide redevoeringen te luisteren; nogtans acht men zich van wederzijde gebonden, op zijne heert te spreken, ten einde te voldoen aan het verlangen van hen, welke men tegenwoordigt. Naar alle waarschijnlijkheid, zullen deze beraadslagingen tot aanstaanden Maandag of Dingsdag duren, en met eene verwerping van het voorstel eindigen.

Op eene vraag van een der leden, of het waar is, dat de onderhandelingen met Napels over den zwavelhandel onverwachts afgebroken zijn en geene hoop meer overlaten op eene vriendelijke shikking, heeft de heer Labouchere, minister van Koophandel, Dingsdag avond in het Lagerhuis geantwoord, dat de minister van Buitenlandsche Zaken juist tijding van Napels ontvangen had, dat die onderhandelingen niet afgebroken zijn.

In de vergadering van het Lagerhuis van Woensdag, gaf sir James Graham den inhoud van het voorstel op, dat hij den 7 April voornemens is te doen, te weten: dat het (huis verklaart, dat het afbreken van den handel in China, en de daaruit voortvloeiende vijandelijkheden, de gevolgen zijn van gebrek aan inzicht in Mr. Ma. ministers, en voornamelijk van hun verzuim, om den super-intendent aldaar van magt en instructien te voorzien, om den smokkelhandel in opium en het kwaad, daaruit voortvloeiende, voor te komen en af te weren, waardoor hij in de tegenwoordige nieuwe en moeilijke omstandigheden gebragt is.

Volgens een dagblad van Madrid van 24 Maart l.l., heeft het gouvernement aldaar besloten, van de Cortes vrijheid te vragen, om voor 500,000,000 realen nieuwe schuldbrieven uit te geven; doch, volgens een ander dagblad, heeft hetzelfde niet noodig dien stap te doen, daar het, ten gevolge van een vroeger besluit, daartoe de magt reeds bezit. — De *Morning Chronicle* verzekert, dat er in Londen onderhandelingen aan den gang zijn, welke voorspoedig voortgaan, om het gouvernement van Spanje op eene andere wijs van geld te voorzien; hetgeen echter misschien niet eens noodig zal zijn, naardien, volgens particuliere brieven, de hoolden der Carlisten zich genegen beginnen te toonen, om op den voet van de overeenkomst van Bergara, insgelijks den vrede te sluiten.

Londen 4 April. In beide de Huizen van het Parlement heeft de zitting van gisteren avond niets van algemeen belang opgeleverd. Bij beide zijn weder verschillende petitiën zoo voor als tegen de opheffing der graanwet ingekomen. In het Huis der Gemeenten betoogde de heer Ormsby Gore, dat het gemis waar was, dat Engeland geene grotere hoeveelheid graan kon opleveren, en dat nog 3 à 4,000,000 acres niet bebouwd land konden gebruikt worden; hij beschouwde het als uiterst gevaarlijk om het land, met betrekking tot de noodige levensbehoefden, van vreemde afhangende te maken. De heer Gore besloot zijne rede met de ministers te veroordeelen, dat zij veroorloofden, dat eene questie van zoo veel belang in open zitting werd gevoerd.

De heer Parker betoogde, dat eene opheffing der graanwet, ten minste voor het tegenwoordige, wenschelijk zou zijn, daar America een' overvloed van graan en Engeland een' overvloed van fabriekgoederen bezit. Hij gaf de hoop te kennen, dat men maatregelen mocht nemen, die aan het verlangen van alle partijen voldoen.

Met de *Great Western*, die de reis van New-York herwaarts in 14 dagen heeft afgelegd, heeft men van daar berichten van den 19 der vorige maand ontvangen.

Te Baltimore had men, blijkens berichten van daar tot den 12 Maart l.l. van wege die stad 600 afgevaardigden voor de nationale conventie beoemd. Men zou, zegt de berichtgever, voortaan niet meer 10 of 12 afgevaardigden zenden, maar het volk wilde zelf gaan. Van Philadelphia verwachtte men op de gezegde conventie 1,000 en van New-York een gelijk getal afgevaardigden.

De wet, strekkende om de banken van Pennsylvania te noodzaken derselver betalingen op den 1 Julij te hervatten, is den 27 Febr. in den Senaat van dien staat, met 16 tegen 11 stemmen, aangenomen; doch in de Kamer der vertegenwoordigers van het lot hier nog zeer onzeker.

DUITSCHLAND.

Wenen 29 Maart. Andermaal loopt het gerucht, dat het Oostenrijksche gouvernement voornemens zoude zijn eene leening te sluiten, ten einde de 5 pCt. rentegevende Metallique op 4 pCt. te verminderen. Wij gelooven te kunnen verzekeren, dat dit gerucht van allen grond is onthloot.

(Augsb. Allg. Zeit.)

Berlijn 1 April. De benoeming van den baron von Brunow tot gezant van Rusland aan het Hof van St. James wordt door onze diplomaten als eene gebeurtenis van groot gewicht beschouwd; want men leidt daaruit af, dat de benoemingen van dien gezant te Londen, aangaande de Oostenrijsche gelegenheden, met een goed gevolg zijn bekrond, ofschoon dezelve nog niet algemeen bekend zijn. Men veronderstelt aldaar, dat Engeland en Rusland het met betrekking tot de Oostenrijsche questie eens zijn, en zulks eerlang zal blijken, en zelfs vóór dat de aangekondigde conferencie te Tüplitz zal plaats hebben.

Part. Corresp. Berlijn 2 April. Z. K. H. de grootvorst troonopvolger van Rusland wordt heden alhier, of beter gezegd te Potsdam verwacht. Of Z. K. H. aldaar zal blijven vertoeven, of herwaarts komen, is nog niet bekend; het laatste is wel het waarschijnlijkst, daar Z. M. voorgegisteren ongesteld is geworden.

Deze ongesteldheid is echter niet van ernstigen aard, en alleen het gevolg van koude, welke Z. M., bij gelegenheid, dat flootgastheer een door Z. K. H. prins Albert Zaterdag l.l. gegeven schitterend feest bijwoonde, heeft gevat. Maandag l.l. heeft Z. M. dien ten gevolge het bed gebonden, doch thans, ofschoon nog niet geheel hersteld, bevindt Z. M. zich veel beter.

De minister van Oorlog is andermaal ongesteld geworden, zoo dat men

lagchende; «gij hebt, geloof ik, bemerkt, dat zij eene goete japon, een' strooien hoed en een' witten sluijer droeg. Van daar had zij eene grijze japon aan, en eene muts op.»

«Zoo gij den indruk wilt weten, dien mevrouw de L... op mij gemaakt heeft,» vervolgde hij koelbloedig, «zij is eene vrouw van zes en twintig jaren, blond, schoon en bevalig en van een' zeer goeden en ongevoelen toon. Ook scheen zij mij toe veel geest te bezitten. Maar ik heb ongelijk niet naar te willen beschrijven, want evenmin als men haar uit een onderhoud van eenige oogenblikken leert kennen, kan men zich een denkbeeld van haar maken, als men haar niet gezien en gesproken heeft. Zij is weduwe van eenen generaal, met wien zij een jaar gebouwd is geweest, en is nu op het kasteel aangekomen om een gedeelte van het seizoen in de familie van eenen oom door te brengen.»

«Gij zijt toch niet op haar verliefd?» vroeg ik, in de gesteldheid van eenen misdadiger, die zijn vuusd alwacht.

WAREL barste in een schaterend lagchen uit, dat tevens een ontkenkend antwoord op mijne vraag en een bewijs was, dat hij zich met mijne kwellingen vermaakte.

«In volen ernst, is mevrouw de L... zoodanig als gij haar beschreven hebt?»

«Ik verkeer met u; en het enig gebrek, dat ik in haar vind, is, dat zij zich aldus gedragen heeft jegens een' man, die zich zijn geluk niet ten nutte wil maken!»

«En zoo ik u het tegendeel bewees,» riep ik uit, mijn geduld verliezende en gevoelende, dat het verhooren nutteloos was geworden.

«Waarlijk, het is niet zonder moeite, dat ik u zoo ver heb gebragt!» zeide WAREL, mij de hand drukkende.

Van toen af was mijn ongeduld zoo groot, dat de weinige dagen, welke ik nog te huis moest blijven, mij eene eeuw toetschen. Eindelijk was ik in staat om weder uit te gaan, en bereidde mij om eenen avontuurlijken togt naar het kasteel... te ondernemen.

Ik besteedt meedij hetzelfde paard, dat mij op den grond had geworpen, en begaf mij, van mijnen vriend vergezeld, naar dat verblijf, waar ik de verwezenlijking mijner droomen zou vinden, en waar ik, WAREL geloovende, met een ongeduld gelijk aan het mijne verwachtte werd.

denkt, dat het jubelfest van zijn diensttijd, waarvan de viering 6 April was bepaald, waarschijnlijk niet plaats zal hebben.

STADSNIEUWS.

Heden avond zal in den Hoogduitschen schouwburg de tooneelvoorstelling plaats hebben van den heer Lambotte, voormalig acteur van den dampschen schouwburg, en van zijne gade, geb. Jelferhuis. Op vastigen wij de aandacht van het publiek op deze representatie, die nimmer eene volle zaal toevenschende.

Aangekomen en gelogeed in het Hof der Nederlanden, Daalst heer Cesar baron von Mallatti, van Weenen.

ONDERTROUWD. 2 April. C. J. van Geel en A. E. Kiesouw. — Smit en H. Schevers, wed.

GWETROUWD. 3 April. J. J. Godefroi en M. E. Keurling. — J. hoff en M. S. E. Backer. — 4 April. M. H. van Baak en C. L. Woude. — Te *Maassluis*, 3 April, A. E. M. Luddik de Wit, *Amsterdam*, en C. J. L. Steur. — Te *Aalsmeer*, 5 April, P. J. M. buijs, van *Amsterdam*, en J. Anderson.

BEVALLEN. 3 April. G. van Hoorn, geb. van Hoorn, D. — R. S. geb. Ludewig, Z. — M. C. Helt, geb. Bertheur, Z. — 4 April. man, geb. Middelhoven, D. — Te *Nieuwer Amstel*, 2 April, C. van Amstel, geb. van Alderink, D.

OVERLEDEN. 31 Maart. E. Greeve, 15 m. — 1 April. G. J. wed. N. van Noormeren, 83 j. — R. Bos, 19 j. — Te *Dieppe*, 26 T Baker, 78 j. — Te *Leyden*, 31 Maart, H. A. P. van Heukel Hubrecht, 27 j.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING	AMSTERDAM, 9 April. 4½ Uur				
	volg. de Sect. tot uult des Obligatied-handels.		volgens Effecten-S		
	van	tot	gebeld.	aag.	hoog.
NEDERL. Werk. Schuld... 2½	52½	53	52½	52½	53
Dito... 5	98½	99	98½	98½	99
Uitgest. dito... 5	111½	112	111½	111½	112
Kansb. ... 5	23½	24	23½	23½	24
Amort. Syndic. ... 4½	91	92	91	91	92
Dito... 3½	75	76	75	75	76
Hand. Maatsch. ... 4½	180½	181	180½	180½	181
N. dito... 4½	101	102	101	101	102
N. dito 1837... 4½	101	102	101	101	102
Rentepdt.-Dok. ... 4½	97	98	97	97	98
O. l. Leeping ... 4	97	98	97	97	98
Dito... 5	97	98	97	97	98
Aand. Kansb. ... 4½	97	98	97	97	98
Spoortw. Haarl. ... 4½	97	98	97	97	98
Dito Rijn... 4½	97	98	97	97	98
FRANKL. Inachr. G. B. ... 3	24½	25	24½	24½	25
ENGL. Dito... 3	24½	25	24½	24½	25
SPANJ. Ardois... 5	24½	25	24½	24½	25
Dito onbep. ... 5	24½	25	24½	24½	25
Passive... 5	24½	25	24½	24½	25
Deferred... 5	24½	25	24½	24½	25
Fr. Uitgest. ... 5	24½	25	24½	24½	25
Eng. dito... 5	24½	25	24½	24½	25
PORTUGAL. Oblig. te Lond. ... 3	105½	106	105½	105½	106
NAPOL. Cert. L. & B. ... 5	105½	106	105½	105½	106
Dito F. & C. ... 5	105½	106	105½	105½	106
Dito te Lond. ... 5	105½	106	105½	105½	106
RUSLAND. 1798, 1818. ... 5	105½	106	105½	105½	106
1828, 1829. ... 5	105½	106	105½	105½	106
1831, 1833. ... 5	105½	106	105½	105½	106
Oblig. te Lond. ... 5	105½	106	105½	105½	106
Dito te Hamh. ... 5	105½	106	105½	105½	106
Inachr. Assign. ... 6	69½	70	69½	69½	70
Cert. dito... 6	701	71	701	701	71
POLJ. Aand. af 300. ... f	124½	125	124½	124½	125
Dito af 500. ... f	124½	125	124½	124½	125
PRUISSEN. Dito R. 50. ... f	124½	125	124½	124½	125
g.Lond. 1830. ... 4	124½	125	124½	124½	125
OOSTERR. Aand. af 100. ... f	124½	125	124½	124½	125
Dito af 125. ... f	124½	125	124½	124½	125
Metalick... 5	105	106	105	105	106
Dito... 3	105	106	105	105	106
Dito... 2½	105	106	105	105	106
Dito te Lond. ... 5	105	106	105	105	106
Wienb. G. & C. ... 5	95	96	95	95	96
Dito... 4	95	96	95	95	96
Aand. R. 500. ... f	95	96	95	95	96
Qito af 250. ... f	95	96	95	95	96
Bank Actien... 3	95	96	95	95	96
DEVEN. Obl. Lond. ... 4	78½	79	78½	78½	79
BRASILI. Dito dito... 5	78½	79	78½	78½	79
LOUISIANA & C. ... 5	78½	79	78½	78½	79
Aand. R. 500. ... 5	78½	79	78½	78½	79
Dito Rotterdam... 6	78½	79	78½	78½	79
DARST. Loten... f	78½	79	78½	78½	79
NASSAU. Loten... f	78½	79	78½	78½	79

Wij reden op een klein drafje, en zoo lang wij onder weg bleef WAREL mij uitsluitend over de volmaaktheden van mevr. de L... hare gunstige vooringenomenheid ten mijnen opzichte.

«Zou hij ook» vroeg ik mij zelf af, «de hoedanigheden van de L... door een verhoogt glas zien, of alleen om mij aan te moed opgeven van haar verlangens, om mijne kennis te maken?»

Deze gedachte kwelde mij zoo zeer, dat ik alles weder in twi-
zoo veel mijne mening omtrent de deugden en bevaligheden van ster, als mijne wijzing, om uit liefde voor haar mijne begheeren van het huwelijk te verwerpen, en zelfs oordeelde ik mijn bezoek.
«WAREL» zeide ik eensklaps, de tongs van mijn paard naar halende, «haast ik mij niet te veel met deze dame te gaan bezoe-
Hij zag mij niet verbaasd aan.
«Alles wel beschouwd» vervolgde ik, «ken ik haar niet»
«Juist daarom gaat men iemand bezoeken, om hen te leer-
Maar dit is hier het geval niet; en ik heb genoegzaam over meut met u gesproken, om u in staat te stellen te oordeelen, of gij niet van de gelijkheid van het portret, dat ik u van haar gezeg- behoort te overtuigen.

«Maar, gij zijt vrij» vervolgde WAREL, ziende, dat ik hem wilde vragen «en kunt volmaakt doen, zoo als gij goedvindt.

terugkeeren, of onzen w-g vervolgen?»

Hij wist zeer wel, dat het beste middel om mij naar zijnen handelen, was de vrije kans aan mij over te laten; en hij glimlachend onderdrukken, toen hij mij, tot eenig antwoord, de sporen zag geven, tevens een blik op het kasteel slaande, torens uit een boschje in het verschiet staken.

Deze verolijning beurde mijnen moed op, zoodat ik vrolijk van de aensien van het kasteel inslaande. Maar nauwelijks waren we hek aangekomen, of al mijn angst en mijne twijfelingen leed. Te vergeefs trachtte ik mij zelf te overtuigen van het tegen- invengende stem antwoordde mij, dat mijn lot binnen een oogen- alst vorden, en WAREL, die mij verklaarde, dat wij nu niet ter- triggreden, kwam mij voor, als een onmedoogende gergel- gelast was, om mij voor mijnen regter te voeren. (Fervolg)

Men noemt: 123, 125, 126 @ oude roode Hoogl. *Tarwe* f 11 ½ f 11.50; dito roode Old. f 10.75 ½ f 11.25; dito n. f. 6.25, f. 8.75; dito Hoof. f. 8.50, f. 8.85; 118, 113, 120 @ nieuwe *Wegge* f. 4.65 ½ f. 5.15 110, 112, 114 @ grauwe *Zand Boekweit* f. 5.85 ½ f. 6; dito *Veen* f. 5.40 ½ f. 5.65. 96, 88, 99, 100 @ nieuwe Old. winter *Guraf* f. 4.90 ½ f. 5.35; dito zomer f. 4.85 ½ f. 5.20. 86, 88, 90 @ nieuwe dikke *Haver* f. 2.75 ½ f. 4; 84, 86, 88 @ pulke fijne *Vriessche* f. 3.65 ½ f. 3.85; 72, 74, 76 @ jonge voer f. 2.75 ½ f. 3; 72, 74, 75 @ f. 2.65 ½ f. 3. Hoogl. en Old. *Koolzaad* f. 10.75 ½ f. 11.50. *Raanpolie* dadelijk f. 37 ½ f. 38.

Men noemt: *Tarwe*. 120, 123 & nieuwe f 8, f 8.50; 126, 129 & dito f 8.90, f 9.40; 118, 124 & smet f 7.50, f 8.25. *Rogge*. 118, 120 & nieuwe f 4.75, f 5, *Roëweil*. 118 & zand f 193. *Garst*. 96, 99 & winter f 5, f 5.15; 101, 104 & dito f 5.30, 5.00; 102, 106 & zomer f 4.90, f 5.10. *Haver*. 92 & zaai f 4.50; 87, 80 & hane f 4, f 4.25; 80, 84 & dito f 3.50, 75; 70, 76 & voer f 3, f 3.25; dito z. w. f 2.80. *Koolzaad*. Kerste soort f 11; & f 11½, tweede f 10½ & f 11. *Lijnzaad*. Kerste soort f 10; tweede f 9; derde f 8.

In de eerste plaats, had de kanselier van den Kacheuer van de ophrengst der *Cassinos* gesproken, en dit zijn regten van *ivoer*. Voor zoo verre de fabriekant daarnaar voor zijne ruwe stof moag te betalen hebb'n, krijgt hij hijs aldus betaalde, veelal met eene premie, bij den uitvoer der verwerkte stof terug, even als hij ook daarbij ontheven is van de belasting op het binnenlandsche verbruik, ten gevolge waarvan, gelijk een ieder weet, en de steller van het *Advis* zelf op eene andere plaats zegt, de Engelsche fabriekanten meerendeels in het eigen land duurder zijn dan buiten 's lands.

In de tweede plaats, wanner de fabriekant zijne vroegere winsten 'derd', wanneer hij, bij eene tienvoudige verwerking, voor het gezamenlijk bedrag daarvan eenen geringeren prijs maakt dan voorheen voor het tiende deel, verliest hij daarom niet *een vijfde deel* ten honderd op zijne waren. In 1831 kon men de *winstdering*-berekenen op honderd en vijf ten honderd in

Er zijn ook in commissie ontvangen:

Mechelische: WITTEN-STOKLEN.	à f 1.50.
Kersenhouten: DITO	à 2.85.
STOKLEN met Paardeharen Zittingen.	à 4.75.

En waarde Art ikels, te breedvoerig om op te geven.

Namens de Directie
EDUARD STUMPF

Bij de Redactie zijn ontvangen voor den ongelukkigen blinden kloet
volgens vroegerc opvere f 8. — Van F. G. f 3. Te zamen f 11.